

25566. II. C. p. 2 in Fe

II.

C.25566

He

Fut. 1.

Glas te Pokore.

Grešnik ne odlašaj vezh pokore, sakaj zait bo preshov in smert te bo prehitela.

M. J. ...

Grešnik spomni se, de morash umreti; ti morash umreti, ino ta svet zhes maso zhasa sa uselej sapustiti, o gorje, vezhno gorje tebi, grešnik, ako ti shlahtni zhas pokore samudish!

Bres fkerbi shiveti, koker de bi blo tako lahka v nebesa priditi, je flepota, she sveti Apostel Pavel se je smerti bal, ino se je sa to na svojim telesu pokoril; ino sveti Hironim je ravno favoljo tega toljko folsa prelit, in vedno k' nebeiam sdihval.

Vprashaj gresnik, sakaj je toljko mladenzhov ta svet sapustilo; vprashaj, sakaj so bogati ljudje svoje bogastva sapustili, ino se v' samote podali, tamkej spokorno shiveli? Oni ti bodo odgovorili, kar sam s. Hironim pravi: de sato, ker so se bali de bi ne bli s' tem svetam pogubljeni, sato de so sa svelizhanje svoje dushe loshej skerbeli.

Ufaki kristian si sizer sheli svelizhan biti, pa nekateri nozhejo vediti, kaj je k' frezhni smerti in k' svelzhanju potreba, drugi pak de ravno vedo, si ne persadevajo, se k' frezhni smerti in k' frezhni vezhnosti perpraviti, in tako so v' smerti in v' vezhnosti nesfrezhni.

O kako ti je tedej mogozhe, gresnik, v' toljkih pregrehah bres sferbi shiveti! Poglej vezhnost se ti blissha, ino le malo zhasa ti je s'he k' pokori odlozhenga, ino po letih kratkih urah tvojga shivljenja bos h pred ojstriga

sodnika poklizan, gorje, gorje, tebi, gresnik, zhe se bres pokore is tega sveta lozhish!

Ako shelish frezhno umreti, o tako ne odlashaj svoje pokore, ampak spravi se s' Bogam, dokler ti she per sdravju; ne odlashaj vezh, ne odlashij do sadne ure, sakaj na smertni posteli ni vezh zhasa pokore, takrat je zhas ojstre sodbe ino pravize!

Gresnik, boj se smerti, ako svojo pokoro do sadne ure odkladash, sakaj teshko, teshko je na sadno uro to storiti, kar se je skos zelo shivljenje samudilo.

Kardinal Belarmin, kir je grosno sveto shivel, je v' svoji sadni uri serzhno Boga profil, de bi mu le samu eno leto she dovolil, de bi se k leti strashni uri she bolj perpraviti samogel.

En fveti pufhaunik, katir je vezh kot fhtirdefet let v' pufhavi v' ojftri pokori shivel, je rekel: de vseh teh ttrdefet let ni drujiga delal, koker se frezhno vmreti uzhil.

Brumne ino bogabojezhe dushe fo se uselej fkerbno k' smerti perpraulali, ino vender fo se trefle, kader se je ta perblishuvala. Saref famo to je kar bi naf fkerbeti imelo, ker je tudi to le famo potrebno; sakaj, kaj bi nam pomagale bogaftva ino zhafti, kir kmalo minejo, ako bi srauen na fvoje fveli-zhajne posabili.

Nafhe kratko shivljenje je le eno popotvajne prot vezhnosti. Kako nef-pametno je tedej, leta kratki ino shlaht-ni zhaf, le v' posvetneh veseljah dopernesti, ino srauen na smert, na vezhnost pofabiti, na katiri je vse leshézhe.

O ljubi kristian! uzhi se vfaki dan

umreti, spomni se, de smert per tebi stoji, in de bo kinalo, ja veliko popred, koker ti mislilish, sadela! spomni se vezhkrat na to, — sakaj le enkrat imash umreti, — ino ena nesrezha smert je vezhna nasrezha! — Pa ne famo misliti imash ti vezhkrat na to, ampak perpraulen imash biti; Bodite perprauleni, pravi Gospod, sakaj jest bodem prishel ob zhafu, ob katerim se me ne bote svesti! — Ljubi kristian, veliko jih je shlo pred taboj v' vezhnost, katire je smert ne perpraulene najdla, in kateri svojo slepoto sdaj v, strashim peklenfkim ognju objokujeia. Ne bodi tudi ti tako sanikern, de tudi teba taka nesrezha ne sadene.

Taisti nikolj ni ureden en kristian imenoavan biti, govori sveti Hironim, katiri bres sferbi ino bres strahu v' pregrehah shivi, v' katireh si ne shelji umreti, — o de bi tudi ti ufaki dan, koker se sbudilish, koker sveti Anton,

to premishlv', ino v' ferzi ohranil:
Ta dan je morebit sadni moiga shuljenja.

Grefhnik premishluj tedej lete ref-
nizk ufaki dan, fakaj ufaki dan sna
tvoj sadni dan biti.

Dvajset let sim kraljval, rezhe eni
vmerjozhi kralj, ino sdej kaj mi use leto
pomaga! O Bog kako frezhen bi bil
jest ko bi bil letch dvajset let svojga
kraljvanja Bogu flushil, ino sa svojo
dusho fkerbel!

Use na temo sveto mine, zhe
ravno she tako frezhno v' svojih pre-
grehah shivimo, in na sadne nami nizh
ne ostane koker ferzhna shalost nad do-
perneshenim pregreham.

Kaj pomaga preposna grevenga,
ker se na sadno to samajeno ne po-
praulat samore.

O preljubi kristian, v' smertni ure

zloveka nizh tako ne troshta kaker zhe si spomni, de je v' sanizhvanju posvetniga veselja Bogu shlushil! Vsakateri kristjan shelji frezhno umreti, pa nakateri le ne vedo kaj je k frezhni smerti potreba; drugi pa se ne presadwajo u' shivlenju per sdravju k' frezhni smerti se perpraulati. Greshnik ako shelish tedej frezhno umreti, shivi sdej tako, koker umreti shelish; sakaj resniza je, de po spokorjenim shivlenju je smert frezhna ino vesela, shalostna ino nefrezhna pak je smert po hudobnimu shivlenju. Ako bi ti greshnik, nafrezhno smert le ne koliko premislil, ino sposnal; gotovo bi si ti persadeval v' pokori shiveti! V' grehu umreti se pravi na vekomej sovrashnik boshji ostati, na vekomej pogublen biti! O strashna smert; o gorje vezhno gorje je flehernimu greshniku, kateri si ne persadeva le takihni nafrezhi odjiti, dokler je she zhas.

Pokoro odlas hati je nar nevarni-

ſhi, ſaderga v' katero naſ peklenſka
 hudoba lovi. Leta ſovraſhnik naſ ne
 jiſhe toliko pregovariti, de bi ſe ne
 ſpokorili; ſadoſti mo je, naſ toliko
 ſmoliti, de pokoro odlaſhama. Sakaj zhe
 ſe ſazhne pokora odlaſhati, ſe odla-
 ſha od dneva do tedna, od tedna do
 meſza, od meſza do leta, zlo do ſadne
 ure; in tedej ſe ſhe le goſtija hudobe
 ſpoſna; al veliko prepoſno je ſe takrat
 ſovraſhniku ſoperſtaviti, kader greſhnik
 ſhe omedluje ino umira. Greſhnik,
 uzhĩ ſe faj od hudizha ſa ſvoje duſho
 bolj ſkerbiti. Al ſe ni zhuditi, de ſe
 leta ſovraſhnik naſhe duſhe bolj per-
 ſadeva, tvojo duſho pogubiti, koker
 ti jo ſvelizhati? O kako velika ſlepo-
 ta je to, pravi ſveti Salvian, de ti ſvojo
 duſho tako malo obraſtaſh, ker ſi ven-
 der hudizh toliko perſadeva jo v' ſvo-
 jo oblaſt dobiti! O framota ſa te le-
 niga kriſtjana, kir s' vojo ſanikernoſtjo
 ozhitno kaſheſh, de je tebi na tvoji
 du-

dufhi velik majn leshezhe koker pe-
klenf kim hudobam.

Spomni se tedaj, gresnik, na to
neisrezheno Gnado ino milost, s' katiro
te Bog fhe zhaka ino k' pokori klizhe;
spomni se de tukej na temo svetu je
fhe gnada ino milost, tukej samorefh
fhe gnado ino odpuhanje od Jesusa
sprofiti; po smerti pak ni vezh zhafa,
ni vezh gnade, takrat je ojstra praviza
boshja! O ljubi kristjani, nikar ne fa-
mudimo zhafa, katirega nam je Bog
k' pokori ino k' dobrim delam odlo-
zhil; sakaj ufaki dan sna sadni dan na-
fhiga shivlenja biti.

Nizh tem pogublenim vezhi mar-
tre ne dela, koker ker se spomnijo, ko-
ljko perloshnast k' pokori so v' grehu
sapravli; in nizh jih toljko ne prepeka,
kakor zhe si spomnijo: Vezhno bomo
goreli, nashiga terplenja nikdar konza

ne bo, zelo vezhnost bomo mogli jokati zelo vezhnest strafhne martre terpeti. O! strafhne misli sa gresnika nespokorjeniga! —

Gresnik spomni se sdaj je she gnada ino milost, pa zhes malo zhasa se bosh is tega sveta lozhil, in takrat ne bo vezh zhasa ne bo vezh gnade.

O! de bi gresnik le nekoliko te martre sapopasti samogel, v' katerih se de pogubleni sneidejo, ino strafhne martre terbe, ino katirih marter nikdar konza ne bo! O strafhne misel sa gresnika! —

O! strafhna shalost sa gresnika, hatiri je hudobno shivel, ino si na smertni posteljo, spomni, de sdej ni vezh zhasa se spokoriti.

O! Maria Maria ti usmilena mati, sprosi mene gnado, sa moje pregrehe

po poti rešnihne pokore do konza
mojiga shivlenje hoditi, te vezhno
pogublenje odidem.

O! Maria usmili se sosebno zhes
me, katir se bo moja vboga dusha
od telesa lozhila, amen.

la Margarita de Cortona

3. 12

